

Háromszáz-EGY

egy forradalom margójára

*Már semmi sem végleges.
 Kezek, idegvégződéses rándulnak össze
 a tavasz barackvirág-angyalságú ölelése nyomán.
 A kétely, akár egy skarabeus, gögösen araszol ki-be.
 A szív csak egy vörös folt a régi térképeken.
 Az arcokon átüt a szándék negatívja.
 Álmatok fekete hattyúk vigyázzák,
 s a beton-szemhéjú Idő. Együtt vagyunk
 a szavak fölé boruló, jeltelen csöndben,
 együtt a szünetlenségben. De civitate Dei.
 Egyek a teremtés csupasz tenyerén, hová
 sorsvonalat rónak az emlékezés ólomcseppjei.*

*Már semmi sem végleges: szerkesztett káosz a világ;
 az élhető élet nyüzsgő urnáiba zárva
 álm-hajlék helyett megannyi piszkos kis halál.
 Tagadni kár, a dolgokon úgyis kívül áll a képzelet.
 A felhők kalligrafikus rendje megbomlott rég,
 és a Nap darabjai fölszedett sínek közt hevernek.
 Már semmi sem végleges. Legyen ez elégtétel nekiünk.
 Hosszú helybenlét után legalább kiegészül,
 szél és hold szegélyén, pár üdvözlégy-mozdulat,
 felsajdul majd néhány borostyánnal beszótt,
 víztől püffedő, kihordatlan emlék.*

A 366. pócKazinczy levéltári asztalánál,
Sátoraljaújhelyen

*Tokaji bor + írotábor, hozzá kirándulás.
 „Látást érdemlő dolgok közt” bolyong
 és gőzölög a másnapos artistai társaság.
 Fülkefény, embernyomok, por-intarziák.
 És meghittség, ami nem is a miénk, mégis
 ott gomolyog a gatyarohasztó hőségben.
 Csak vissza kellene emlékezniünk
 szépapáink dédunokáinak ifjúkorára,
 de a képzelet nem fér el az időben.
 A falakra szegezett pócok fekete leple
 mint megannyi számozott kolumbárium.
 Az enyém legyen, mondjuk, a 366-os.
 Kazinczy széke mögött, a jobb kezénél, legfelül.
 Jó helynek látszik; magasan van, megjegyyezhető.
 Mások is választanak, a szemekből látom.
 A pillanatban benne az ünnep.
 Mindenki a magáéról hallgat, magának.
 Nagyon nehéz igazságosnak lenni a múlthoz.
 Megszokni az érintések tűszúrásait: kezdődő
 tárgyilagosság. A gyakran forgatott könyvek
 engedelmességével nézünk vissza.
 Fülkefény, embernyom, por-intarziák.
 Ahogy Isten láthat minket,
 ha átrágtá magát a teremtés összes periratán.*